

WIJ WILLEN NIET ALLEEN MAAR FEESTEN

[Opinie: 'Jongeren willen niet alleen maar feesten' | Het Parool](#)

Opinie: 'Jongeren willen niet alleen maar feesten.'

Rick Egbers 1 maart 2021, 16:00

BEELD ANP

Nederlandse jongeren zijn het beu. Nee, niet het coronabeleid, maar het feit dat we continu weggezet worden als een generatie die aan niets anders dan feesten kan denken.

Natuurlijk is het jammer dat er al bijna een jaar geen fatsoenlijk feestje is geweest, maar degenen die denken dat dit de grootste zorg is onder jongeren, slaan de plank volledig mis. Het liefst willen we weer naar school, en een betaalbare woning zou ook niet verkeerd zijn, maar het grootste probleem is dat we al jarenlang niet gehoord worden door de politiek.

In 2014 stond ik als middelbare scholier op het Malieveld te protesteren tegen het afschaffen van de studiefinanciering.

Het heeft niet mogen baten, want een jaar later werd het inmiddels beruchte leenstelsel ingevoerd. De doorslaggevende belofte luidde dat het bespaarde geld direct geïnvesteerd zou worden in verbetering van het Nederlandse onderwijs.

Nu, een krappe zes jaar later, blijkt dit een loze belofte. Het basis- en voortgezet onderwijs zijn dramatisch achteruitgegaan en inmiddels heeft bijna 25 procent van de Nederlandse jongeren een taalachterstand. Bovendien ziet een groot deel van hen de toekomst somber in. In de wekelijkse persconferenties wordt ons veelvuldig op het hart gedrukt dat we het allemaal zwaar hebben en dat we het virus alleen samen eronder krijgen. Zo 'n oproep tot solidariteit vindt weinig draagvlak onder jongeren wanneer zij zich al langer structureel benadeeld voelen.

Laat mij dus duidelijk zijn: wij begrijpen óók dat we in een pandemie leven en dat het nu even niet anders kan. Over een jaar hangen we hopelijk weer gezellig aan de toog, dat is echt het probleem niet. Wij maken ons druk om onze toekomst.

Wij vragen ons af of we ooit een huis kunnen kopen en maken ons zorgen over de kelderende kwaliteit van het onderwijs, om nog maar te zwijgen over het klimaatbeleid.

De hoofdzaak is echter dat jongeren te vaak niet serieus worden genomen. Dus laat die feestjes maar even zitten. Geef ons liever een regering die ook onze belangen ter harte neemt en ons niet wegzet als een feestend zootje ongeregeld voor wie politiek onbelangrijk is.

Dan is er tenminste reden voor een feestje.

Rick Egbers, Amsterdam

HOE HET BEGON

‘Jongeren willen niet alleen maar feesten’. Dat is de kop van het bovenstaande opiniestuk uit het ANP. Dat is de kop die mijn hoofd maar niet kon verlaten. En dat is ook de kop die ervoor zorgde dat ik geprikkeld werd om iets te gaan maken.

We willen niet alleen maar feesten, we maken ons druk over onze toekomst en willen gehoord worden. Ondanks dat het stuk naar mijn idee goed de algemene houding van jongeren tegenover corona en de politiek weergeeft, was het niet per se de inhoud die me zo raakte. Het verhaal is krachtig, dat zeker. Maar wel erg ‘groot’ en algemeen. We mogen mijns inzien niet vergeten dat achter deze wensen, achter deze zinnen, achter deze woorden, mensen verstopt zitten. Persoonlijke verhalen. Persoonlijke verhalen die vaak ondergesneeuwd worden door het ‘algemene verhaal’. Ik maak grote verhalen graag kleiner en persoonlijker. Kleine verhalen, de bouwstenen voor het grote verhaal dat naar buiten wordt gedragen. Bouwstenen die onmisbaar zijn. Bouwstenen die we niet mogen vergeten. Want die bouwstenen, vertellen vaak het meest.

Ik wil niet per se bewijzen dat jongeren meer zijn dan zuipende feestbeesten. Ik wil de jongeren niet in een zielig hokje plaatsjes. En ik wil ook niet per se aantonen dat deze tijd meer met jongeren doet dan sommige mensen denken. Ik wil jou niet overtuigen. Ik wil jou geen woorden in de mond leggen. Ik wil jou geen mening opleggen. Wél wil ik jongeren laten zien dat ze niet alleen zijn met hun problemen, twijfels en angsten. Wél wil ik jongeren laten zien dat persoonlijke verhalen gedeeld mogen worden. Wél wil ik jongeren een de mogelijkheid geven om hun verhaal te doen. Wél wil ik laten zien dat je hier niet voor hoeft te schamen. Wél wil ik jongeren een gezicht geven.

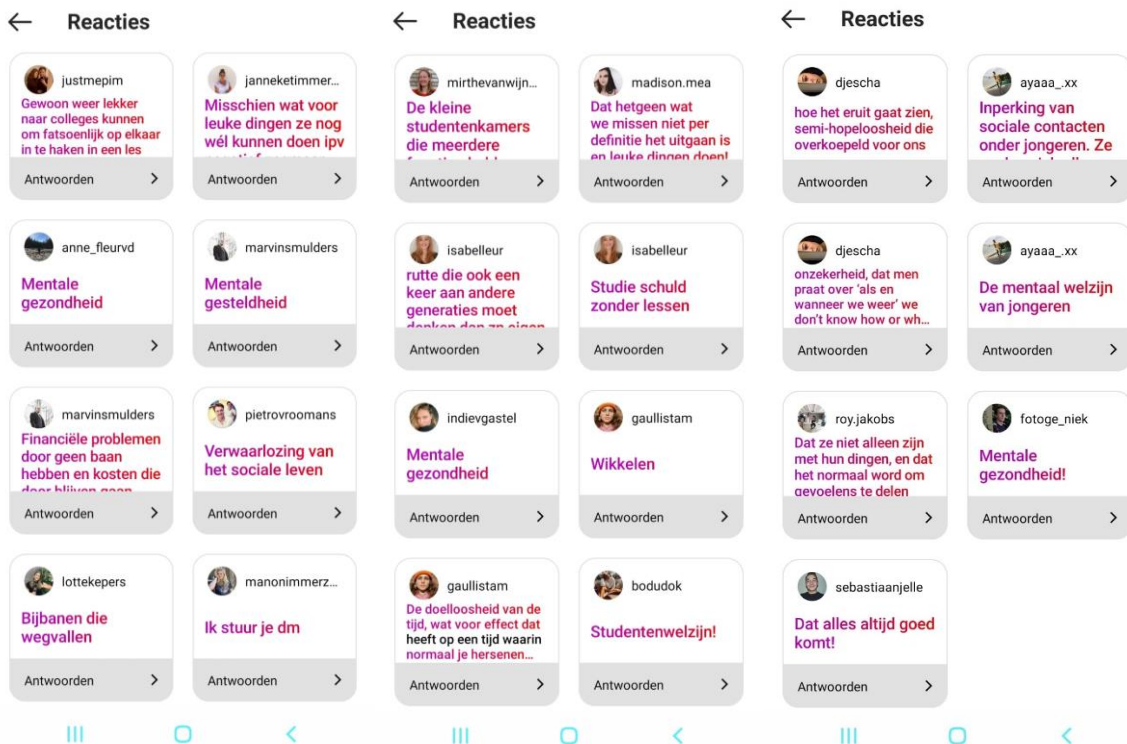
Welke emoties en verhalen zitten er momenteel opgesloten in studentenkamers? Daar wil ik naar op zoek. Aangezien ik meestal een groot fan ben van het spreekwoord ‘een beeld zegt meer dan duizend woorden’, wat in deze situatie ook het geval is, wil ik deze verhalen, deze emoties graag vangen in beeld. Hoe? Dat weet ik nog niet precies. Eerst input verzamelen vanuit de doelgroep. Vanuit de jongeren. Wat speelt er écht. Welke ‘kleinere’ verhalen, die vaak zo’n grote lading hebben? Welke ‘kleinere’ bouwstenen, die veel belangrijker zijn voor het fundament dan vaak wordt gedacht?

Uiteindelijk heeft dit geresulteerd in de videoreeks ‘Wij Willen Niet Alleen Maar Feesten’ en in een gelijknamig gedicht. Als je graag wil weten hoe dit tot stand is gekomen, lees dan verder.

INPUT VANUIT DE JONGEREN

Met het bovenstaande vers in mijn hoofd, plaatste ik de volgende vraag in mijn story op Instagram: 'Wat is belangrijk om te benadrukken in een video over jongeren in corona, waar momenteel te weinig aandacht aan besteed wordt?'

Al snel stroomden de reacties binnen. Meer dan dat ik had verwacht. Ook deze reacties namen, net als de kop uit het opiniestuk, een prominente plek in mijn hoofd in. Zie hieronder mijn stories op Instagram, de 'directe reacties' en de uitgebreidere reacties die ik ontving in een persoonlijk bericht.

Directe reacties

“Dat alles altijd goed komt! ”

“Mentale gezondheid!”

“Dat jongeren niet alleen zijn met hun dingen, en dat het normaal is om gevoelens te delen.”

“Het mentale welzijn van jongeren.”

“Onzekerheid, dat men praat over ‘als en wanneer we weer... We don’t know how or what.’”

“De inperking van de sociale contacten. Jongeren voelen zich alleen.”

“Semi-hopeloosheid.”

“Studentenwelzijn.”

“De doelloosheid van de tijd en het effect op de ontwikkelen van je hersenen, die zich normaal in deze tijd zouden moeten ontwikkelen.”

“Mentale gezondheid.”

“Studieschuld, zonder lessen.”

“Dat Rutte ook eens aan andere generaties moet denken, dan die van zichzelf.”

“Dat hetgeen wat we missen niet per definitie het uitgaan is en leuke dingen doen!”

“De kleine studentkamers die meerdere functies hebben.”

“Bijbanen die wegvallen.”

“Verwaarlozing van het sociale leven.”

“Financiële problemen door het hebben van geen baan en de kosten die ondertussen door blijven gaan.”

“Mentale gesteldheid.”

“Mentale gezondheid.”

“Gewoon weer lekker naar colleges kunnen om fatsoenlijk op elkaar in te kunnen haken in een les.”

Uitgebreidere DM's

“Over het algemeen missen jongeren de kwaliteit van onderwijs, sociaal zijn met klasgenoten en het normaal kunnen afstuderen.”

“Hey! Ik zag je post in je story. Misschien wel iets over opa's en oma's. Want je hoort natuurlijk veel dat jongeren niet naar feestjes kunnen, het terras of wat dan ook, maar ik heb al een jaar mijn opa en oma niet gezien en dat zit onbewust ook heel diep.”

“Het lijkt alsof de generaties voor ons denken dat we/jongeren alleen maar willen feesten en dat we niet mogen klagen want we hebben Netflix, eten en kunnen ons prima vermaken in huis. Ook al is dat laatste natuurlijk wel waar, daar gaat het niet om. Het draait om de mentale gezondheid van jongeren en dat lijkt niet altijd serieus genomen te worden (door o.a. politiek).”

GEDICHT OP BASIS VAN DE REACTIES

Natuurlijk wist ik dat het een tijd is die op alles en iedereen invloed heeft. Dat merk ik aan de mensen om me heen, dat merk ik aan mezelf. Maar soms is het lastig om de gevoelens die hierbij komen kijken een gezicht te geven. De reacties op mijn vraag, zorgden ervoor dat de eerste contouren ontstonden. De eerste contouren voor de videoproductie die ik uiteindelijk wilde maken, maar ook voor een gedicht, dat ik in eerste instantie helemaal niet van plan was om te schrijven. Toch vond ik dat ik alvast iets met de input moest doen. En zoals ik al zei, het werd een gedicht. Een gedicht die ik op de plek waar ik de input vandaan had gehad, weer zou delen.

Zie hieronder de eerste versie van het gedicht, de variant die hier na wat schaven, gummen en doorstrepen uit is overgebleven (en die ik gedeeld heb op Instagram) én de reacties op het gedicht:

Een leeftijd waarop we
Zoveel willen zijn
En zoveel willen worden

En dit allemaal in een tijd
Die het ons alles behalve makkelijk maakt
Om niet te zeggen:
Een tijd die het ons fucking moeilijk maakt

Niet om te zeiken
Niet om te zeuren
Maar Netflix is niet voldoende om alles in ons hoofd
Keer op keer weer op te fleuren

De beste stuurman staan aan wal
Maar het schip ontbreekt
Alles is anders
En niemand die het weet

Een berg opeens een miezerige heuvel
En een ravijn een ondiepe kuil

Een sleur

Wij willen toch alleen maar feesten?
Wij drinken toch alleen maar bier?

Ach...

Als we straks weer de hoogste berg kunnen beklimmen
En in het diepste ravijn mogen vallen
Laten we hier dan met een betere psycholoog dan Netflix
Op terugkijken

En proosten
Proosten met een zomers biertje
Ééntje maar, beloofd
Alleen om de kater weg te spoelen

Want die zal groot zijn
En alsmaar groter worden

Daar kun je de klok op gelijk zetten

WIJ WILLEN NIET ALLEEN MAAR FEESTEN

Een leeftijd waarop we
Zoveel willen zijn
En zoveel willen worden

En dit allemaal in een tijd
Die het ons alles behalve makkelijk maakt
Om niet te zeggen:
Een tijd die het ons fucking moeilijk maakt

Niet om te zeiken
Niet om te zeuren
Maar Netflix is niet voldoende om alles in ons hoofd
Keer op keer weer op te fleuren

Een berg opeens een miezige heuvel
En een ravijn een ondiepe kuil

Een sleur

De beste stuurlui staan aan wal
Maar het schip ontbreekt

Wij willen toch alleen maar feesten?
Wij drinken toch alleen maar bier?

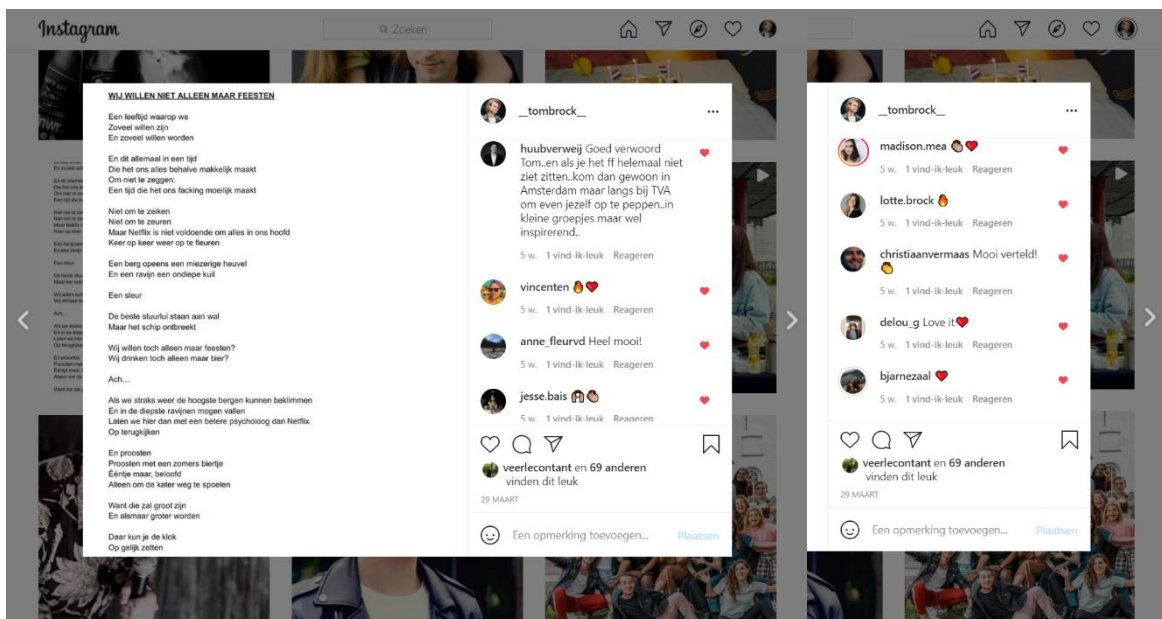
Ach...

Als we straks weer de hoogste bergen kunnen beklimmen
En in de diepste ravijnen mogen vallen
Laten we hier dan met een betere psycholoog dan Netflix
Op terugkijken

En proosten
Proosten met een zomers biertje
Ééntje maar, beloofd
Alleen om de kater weg te spoelen

Want die zal groot zijn
En alsmar groter worden

Daar kun je de klok
Op gelijk zetten

EERSTE BRAINSTORM VIDEOSERIE

Met het bovenstaande in de bagage, ging ik verder aan de slag met de uitwerking voor mijn uiteindelijke doel: een videoserie waarin persoonlijke verhalen van jongeren, in tijden van corona, naar voren komen. In het kader van 'inzichtelijk maken', heb ik hieronder letterlijk, zonder zaken aan te passen, de notities uit mijn telefoon gekopieerd die bedoeld waren als eerste opzetje voor de videoserie:

HOET GAAT HET NOU ECHT MET JONGEREN? EN WAT VINDEN ZIJ BELANGRIJK? REDDEN ZE HET MET NEFLIX? IK GA HET UITZOEKEN!

Voor Wie / Wat / Waar / Waarom / Hoe

Jongeren: 16-27 – open kaart spelen / jongeren een gezicht geven

Niet wederom de platgetreden paden bewandelen. Er zijn meer verhalen dan feest en terras.

Het leeft, dat zie je aan de reacties op Instagram. De rek gaat eruit. Ik merk het aan mezelf. Ik merk het aan vrienden. De vinger kan er niet duidelijk worden opgelegd, maar je voelt het.

Video's op socials, met name bedoeld voor jongeren / Voor en door jongeren

Onderwerpen:

Mentale gezondheid

Sociale contacten die wegvallen / eenzaamheid

Hopeloosheid en twijfel

Niet om zelig te doen, maar om te laten zien dat niemand alleen staat en dat twijfels en onzekerheden gedeeld mogen worden. Praat, wees open. Het is moeilijk. Facking moeilijk.

OMROEP TILBURG

De eerste stappen waren gezet. Het idee kreeg vorm.

Ik wil niet per se bewijzen dat jongeren meer zijn dan zuipende feestbeesten. Ik wil de jongeren niet in een zielig hokje plaatsen. En ik wil ook niet per se aantonen dat deze tijd meer met jongeren doet dan sommige mensen denken. Ik wil jou niet overtuigen. Ik wil jou geen woorden in de mond leggen. Ik wil jou geen mening opleggen. Wél wil ik jongeren laten zien dat ze niet alleen zijn met hun problemen, twijfels en angsten. Wél wil ik jongeren laten zien dat persoonlijke verhalen gedeeld mogen worden. Wél wil ik jongeren een de mogelijkheid geven om hun verhaal te doen. Wél wil ik laten zien dat je hier niet voor hoeft te schamen. Wél wil ik jongeren een gezicht geven.

Welke emoties en verhalen zitten er momenteel opgesloten in studentenkamers? Daar wil ik naar op zoek. Aangezien ik meestal een groot fan ben van het spreekwoord 'een beeld zegt meer dan duizend woorden', wat in deze situatie ook het geval is, wil ik deze verhalen, deze emoties graag vangen in beeld. Hoe? Dat weet ik nog niet precies. Eerst input verzamelen vanuit de doelgroep. Vanuit de jongeren. Wat speelt er écht. Welke 'kleinere' verhalen, die vaak zo'n grote lading hebben? Welke 'kleinere' bouwstenen, die veel belangrijker zijn voor het fundament dan vaak wordt gedacht?

Ik dacht na over een plek waar mijn idee uitgekristalliseerd zou kunnen worden én waar de eindversie een podium zou krijgen die het doel dient. Aangezien ik begin dit schooljaar een prettige stage-periode heb gehad bij Omroep Tilburg, zij de middelen hebben om mijn plan te realiseren én de omroep graag content creëert voor een jongere doelgroep, leek dit naar mijn idee de perfecte kandidaat. Ik belde Ron Schuurkes (de directeur van Omroep Tilburg op) en legde hem in het kort mijn idee en insteek uit. Hij was meteen erg enthousiast. Hij had vertrouwen in mij en in het plan. We konden iets voor elkaar betekenen. Ik sprak met hem af om een paar dagen later (30 maart) langs te komen op kantoor om het plan wat uitgebreider door te spreken. Vóóordat het zover was, werkte ik het idee voor mezelf, én voor Ron, concreter uit op papier.

UITEINDELIJKE FORMAT / PITCH VOOR RON

Titel

WIJ WILLEN NIET ALLEEN MAAR FEESTEN

Thema

Jongeren in coronatijd, de bijbehorende gevoelens en persoonlijke verhalen.

Vorm

Een interviewsetting in een donkere ruimte, op een stoel, mooi uitgelicht. De focus moet liggen op het verhaal en de persoon. Op niets meer. En op niets minder.

Doelgroep

Voornamelijk jongeren (16-27 jaar), maar ook zeker de generaties hieromheen.

Afleveringen

Om mee te starten wil ik graag vier afleveringen maken voor Omroep Tilburg. In iedere aflevering ga ik het gesprek aan met één jongere, vanuit een bepaalde invalshoek. Op basis van de antwoorden vanuit de doelgroep op mijn vraag op Instagram, wil ik de focus leggen op eenzaamheid, mentale (on)gezondheid, verwarring/vervreemding/twijfel en het wegvallen van sociale contacten (waar ik met name de band tussen kleinkinderen en opa's en oma's erg interessant vind). Dit waren de onderwerpen die het vaakst werden genoemd en/of die ik erg interessant vind om verder uit te diepen.

Platform

Je moet zijn waar je doelgroep is. Jongeren zijn voornamelijk online te vinden. Aangezien YouTube en Facebook platforms zijn waarop Omroep Tilburg actief is, zet ik hier op in. Eventueel zou televisie ook nog een optie zijn, maar dan zal er met name een oudere doelgroep worden bereikt.

Doel

Ik wil niet per se bewijzen dat jongeren meer zijn dan zuipende feestbeesten. Ik wil de jongeren niet in een zelig hokje plaatsen. En ik wil ook niet per se aantonen dat deze tijd meer met jongeren doet dan sommige mensen denken. Ik wil jou niet overtuigen. Ik wil jou geen woorden in de mond leggen. Ik wil jou geen mening opleggen. Wél wil ik jongeren laten zien dat ze niet alleen zijn met hun problemen, twijfels en angsten. Wél wil ik jongeren laten zien dat persoonlijke verhalen gedeeld mogen worden. Wél wil ik jongeren een de mogelijkheid geven om hun verhaal te doen. Wél wil ik laten zien dat je hier niet voor hoeft te schamen. Wél wil ik jongeren een gezicht geven.

Duur video

+/- 10 minuten

Locatie

Studio Omroep Tilburg

Intro (optioneel) (1 minuut)

Voice-over leest het onderstaande gedicht voor:

WIJ WILLEN NIET ALLEEN MAAR FEESTEN

Een leeftijd waarop we
Zoveel willen zijn
En zoveel willen worden

En dit allemaal in een tijd
Die het ons alles behalve makkelijk maakt
Om niet te zeggen:
Een tijd die het ons fucking moeilijk maakt

Niet om te zeiken
Niet om te zeuren
Maar Netflix is niet voldoende om alles in ons hoofd
Keer op keer weer op te fleuren

Een berg opeens een miezige heuvel
En een ravijn een ondiepe kuil

Een sleur

De beste stuurhut staan aan wal
Maar het schip ontbreekt

Wij willen toch alleen maar feesten?
Wij drinken toch alleen maar bier?

Ach...

Als we straks weer de hoogste bergen kunnen beklimmen
En in de diepste ravijnen mogen vallen
Laten we hier dan met een betere psycholoog dan Netflix
Op terugkijken

En proosten
Proosten met een zomers biertje
Éénje maar, beloofd
Alleen om de kater weg te spoelen

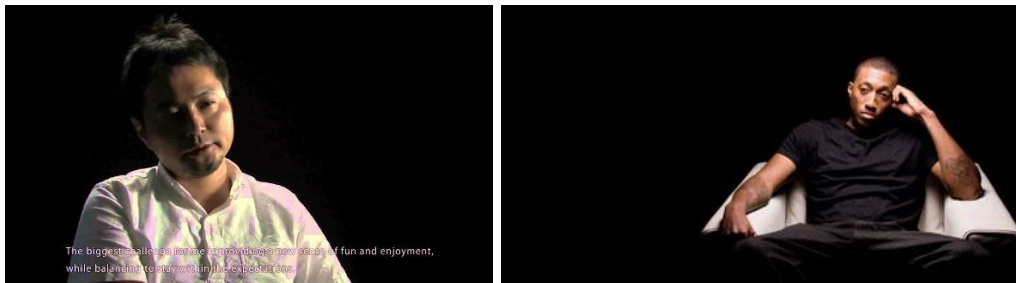
Want die zal groot zijn
En alsmat groter worden

Daar kun je de klok
Op gelijk zetten

Tijdens de voice-over zijn beelden te zien 'naar de aanloop van het interview toe'. Het openen van de deur, het klaarzetten van de camera, het instellen van het licht enz. Vlak na het gedicht komt de titel 'Wij Willen Niet Alleen Maar Feesten' in beeld. Dat is het moment dat de geïnterviewde plaatsneemt op de stoel en het interview begint. Er staat hiervoor een camera recht achter de stoel van de geïnterviewde, die de kant van mij en Gaby op filmt. Zo zie je hem/haar van voren naar de stoel lopen. Als diegene gaat zitten, en zijn/haar rug het beeld 'sluit', komt de tekst in beeld.

Main part (5-10 minuten)

Eerste vraag: 'Hoe is het nou om (naam) in coronatijd te zijn?'

Het interview. De focus ligt op één persoon. Op één aspect. Mijn vragen zijn te horen.
De diepte in.

30 MAART

Aangezien ik op de draaidag niet voor verrassingen wil komen te staan op het gebied van beeld, licht en geluid, heb ik vandaag de setting getest zoals ik die in mijn hoofd heb.

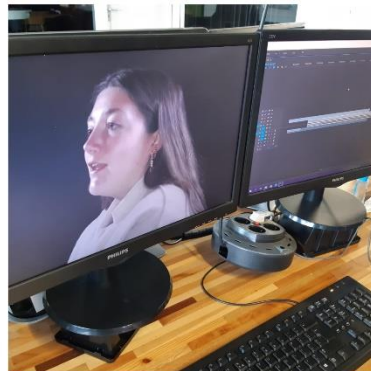
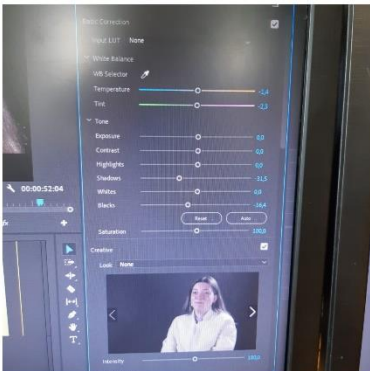
Het zoeken naar het gewenste resultaat en de bijbehorende belichting / camerastandpunten heeft geresulteerd in de onderstaande test-video:

<https://youtu.be/s7OT-m92dzc>

1 APRIL

Aangezien ik nog niet tevreden ben over de trial-versie (het beeld, kleur en licht) ben ik vandaag nogmaals in de studio aan de slag gegaan om een setting te vinden die voldoet aan mijn wensen.

GASTEN EN VOORBEREIDING INTERVIEW

Op basis van de antwoorden vanuit de doelgroep op mijn vraag op Instagram, wil ik de focus leggen op eenzaamheid, mentale (on)gezondheid, verwarring/vervreemding/twijfel en het wegvallen van sociale contacten. Bij de laatstgenoemde invalshoek vind ik de band tussen opa('s) en oma ('s), iets wat specifiek benoemd werd, fascinerend. Dit waren de onderwerpen die het vaakst werden benoemd en/of die ik erg interessant vind om verder uit te diepen.

Na flink wat rondvragen, rondbellen en zoeken, heb ik besloten om het gesprek aan te gaan met Niels Verdaasdonk, Manon Immerzeel, Yari van der Horst en Ciel Hesen. Ieder van hen herkent zich in één van de zojuist genoemd invalshoeken en wil hier graag zijn/haar persoonlijke verhaal over delen. Hier moet ik eerlijk bij vermelden dat het feit dat zij allen woonachtig zijn in de omgeving Tilburg, waardoor de reisafstand beperkt kon worden (corona), heeft meegespeeld in de keuze.

Op voorhand van het interview heb ik ieder gevraagd om in eigen woorden op te schrijven hoe zij 'vanuit hun invalshoek' naar de coronacrisis kijken (dit stukje tekst heb ik hieronder onder de foto van de gast geplaatst). Hierin liet ik ze totaal vrij op het gebied van inhoud en lengte. Ik was erg benieuwd wat hieruit zou komen. Deze input heb ik vervolgens weer gebruikt als basis voor de voorbereiding op het interview. Deze voorbereiding bestaat uit een globale opbouw van de vragen, die ik voor mezelf meer als houvast / richtlijn heb gebruikt. Want mijn doel is om er een écht gesprek van te maken, en naar mijn mening hoort daar geen vragenlijst bij die van A tot Z wordt afgewerkt. Een houvast en richtlijn voor mezelf dus.

Niels Verdaasdonk – Mentale Gezondheid

“Voordat de coronacrisis begon heb ik al wat ervaring met mentale (on)gezondheid. In april 2019 ging ik zelf naar een psycholoog voor mijn downgevoelens, paniekaanvallen en stemmen in mijn hoofd. En een jaar later was ik ontslagen. Mijn psycholoog heeft me geholpen met slimme trucjes om de ‘depressie’ in te dammen. Ik was bang om terug te vallen toen de coronacrisis kwam. Als je veel thuis zit en minder te doen krijgt, heb je meer tijd om na te denken. En dat is een beetje mijn probleem. Gelukkig is dit best goed gegaan, af en toe wel een kleine terugval, maar ik zorg ervoor dat ik genoeg te doen heb.”

Vorbereiding vragen

- Hoe is het om Niels te zijn?
- Wat is jouw allergrootste passie?
- Hoe is het om Niels te zijn in coronatijd?
- Wat is jouw definitie van corona?
- Ga je meer ‘in je hoofd zitten’ nu je meer thuis bent?
- Hoe was dit vóór corona?
- Welke maatregel heeft er bij jou meest ingehakt?
- Wat doet het met je als je, op mentaal gebied, net op de betere weg zit, en corona kwam om de hoek kijken?
- Wat was jouw grootste angst toen corona op kwam zetten?

- Hoe uit je de bijbehorende gevoelens?
 - Kun je omgaan met de onduidelijkheid die er momenteel heerst?
 - Heb je soms wel eens het idee dat je helemaal alleen staat?
 - Wat is de belangrijkste boodschap die deze periode jou heeft geleerd?
 - We weten nog lang niet hoe het verder zal gaan, maar als jij straks als oud mannetje terugkijkt op deze periode, ondanks dat we nog niet weten hoe het verder zal gaan, waar denk je dan meteen aan terug?
 - Welk advies zou je mee willen geven aan jongeren die moeten dealen met mentale problemen?
 - Hoe is het om Niels te zijn in coronatijd?
-

Manon Immerzeel - Opa's en Oma's

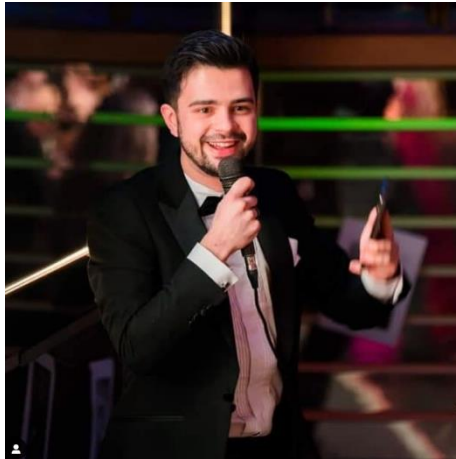

“Ik vind de hele coronasituatie voornamelijk verschrikkelijk omdat ik mijn opa en oma niet kan zien. Ik heb hen al een jaar niet gezien en mijn oma is ook een grote risicogroep. Momenteel heb ik vaak contact via videobellen of gewoon bellen. Maar ik zou zo graag eens langs willen gaan om een koffietje te drinken. Het is voor mij niet alleen dat ik feesten mis, wat natuurlijk ook zo is, maar ik mis ook dat heel erg. De laatste keer dat ik ze heb gezien is voor haar verjaardag in december. Toen heb ik bloemen afgegooid bij de deur en ging ik weer weg. Verder kon ik niks. En het is niet per se dat ik ze elke dag mis, maar ik zou gewoon zo graag een koffietje willen komen drinken en willen kletsen.”

Vorbereiding vragen

- Hoe is het om Manon Immerzeel te zijn?
- Hoe zouden vrienden jou omschrijven?
- Ben je het hiermee eens?
- Waar wordt jij gelukkig van?
- Wat is corona voor jou?
- Hoe kom je de laatste maanden je bed uit?
- Als je 1 mocht nemen wat jou het meest geraakt heeft, als gevolg van corona, wat zou dit dan zijn?
- Opa's en oma's, en kleinkinderen.
- Wat heb je hieruit gehaald?
- Kijk je anders naar corona als je er dierbaren aan bent verloren.
- Jouw ander opa en oma, die heb je al een hele lange tijd niet meer gezien. Wat doet dit met je?
- Hoe kijk je naar de toekomst?
- Ben je onafhankelijk?
- Ben je bang? Bang om gevoelens te uiten?
- Praat je wel eens met andere mensen hierover.
- Wat heeft corona jou gebracht?
- Hoe is het om Manon te zijn in coronatijd?
- Hoe wordt er volgens jou naar jongeren in coronatijd gekeken?
- Later in je stoel...
- Ben je veranderd door corona?
- Hoe is het om Manon te zijn in coronatijd?

Yari van der Horst – Vervreemding

“Mijn naam is Yari van der Horst. Ik ben 24 jaar, woon in Tilburg en studeer filosofie aan de Universiteit van Tilburg. Filosofie is mijn passie, en ik genoot over het algemeen dus ook enorm van mijn opleiding. De stof vond ik interessant en het aanwezig zijn op de campus en de omgang met medestudenten werkte stimulerend. Hier kwam grotendeels verandering in toen de coronacrisis en de bijbehorende maatregelen hun intrede maakten. Toch vond ik het in het begin wel meevallen. Sterker nog, ik zag er zelfs de voordelen van in! Zo kon ik bij de wat minder intensieve digitale colleges thuis ondertussen andere dingen doen: de afwas, poetsen, etc. Mijn kamer was nog nooit zo consequent schoon geweest.

Maar na een aantal maanden begon de sleur toe te slaan. Het perspectief op een spoedige terugkeer naar het ‘oude normaal’ verdween en de tijdelijke situatie werd het ‘nieuwe normaal’. Mijn gemiddelde week bestond uit hele dagen achter mijn bureau naar mijn laptop scherm staren, waarop een pratend hoofdje in de hoek van het scherm strooide met abstracte termen die me voorheen oneindig fascineerde maar me nu slechts onophoudelijk deden zuchten. Na deze colleges moesten er vaak nog digitale essays verslonden of getypt worden, waardoor ik geregeld tot ’s avonds laat of ’s nachts aan mijn laptopscherm gekluisterd zat.

Deze studiebelasting is niet per se iets nieuws; vóór corona moesten vele studenten ook nachten doorhalen om hun werk af te krijgen. Het verschil zit hem erin dat ik totaal vervreemd raakte van de wereld en mijn studie. Normaliter kom je als student nog geregeld op plekken, al zij het soms pas na drukke periodes. Maar nu waren al deze momentjes verdwenen of geheel geconcentreerd op mijn laptop. Afleiding, ontspanning en rust waren niet meer mogelijk. Ik was ‘veroordeeld’ tot het continue spanningsveld wat in mijn kamer hing. Ook wandelingen buitenshuis boden geen soelaas, aangezien ik wist dat ik onvermijdelijk terug moest keren naar mijn werkplek. Het voelde alsof ik alleen maar bezig was met dingen die moesten. Hierdoor werd het efficiënt werken extreem lastig. Ik kon me vrijwel niet meer concentreren op mijn verplichtingen en ik raakte continu afgeleid door zaken zoals Netflix, Youtube en games. Uiteindelijk kreeg ik het alleen onder extreem hoge druk (zoals een deadline de volgende dag) voor elkaar om nog dingen te doen.

Na een tijdje op deze manier leven voelde het alsof ik compleet in een aparte levenssfeer terecht kwam. Een sfeer die totaal losstond van de maatschappij. Het enige wat nog aanwezig was en sturing en 'waarde' bood was mijn studie, aangezien ik hier zoveel mee bezig was in mijn hoofd. Maar deze waarde gevende structuur was niet gegrond in en verbonden met een concreet iets. In plaats daarvan was het geworden tot een abstractie; een opzichzelfstaande sfeer waarin het enige waartoe je je verhoudt een abstract 'moeten' is zonder enig toekomstperspectief en niet gegrond is in ook maar iets tastbaars of wereldlijks. Voor mijn gevoel woonde ik op een andere planeet, ver verwijderd van de samenleving waarmee ik me eerst verbonden voelde.

Ondanks dat ik wist dat er eigenlijk 'gewoon' doorheen moest bikkelen en dat het vanzelf wel over zou gaan drukte de afwezigheid van een toekomstperspectief op een andere situatie zwaarder op me dan ik initieel aan mezelf durfde toe te geven. Ik vond het zelfs belachelijk dat ik het lef had om te stellen dat ik het moeilijk had omdat ik 'moest' studeren op mijn verwarmde kamer met een gevulde buik in een wereld waar mensen omkomen van oorlog, honger, droogte en natuurlijk niet te vergeten: corona. Maar toch wenste ik continu dat ik weer 'in de wereld was', en vergde het ongezond veel van me om mijn werk enigszins adequaat te blijven doen.

Mede daarom heb ik twee maanden geleden, toen ik het eerste semester van het jaar volledig had afgerond, besloten om tijdelijk even te stoppen met studeren en een jaartje langer te doen over mijn studie. Ik zou het namelijk enorm jammer vinden als mijn passie, (de studie) filosofie, voor het grootste deel zou bestaan uit frustratie en ik het slechts zou doen omdat het moet. Ik zou dan mijn studie afronden met een enorm zure nasmaak en voor altijd op deze manier terugkijken naar deze tijd en op dat wat ik heb moeten leren. Op die manier wilde ik mijn studie niet afsluiten. Studeren is meer dan alleen dingen doen die moeten. Het is een investering in jezelf doordat je je op allerlei manieren ontwikkelt als persoon. Voor mij voelde het alsof deze ontwikkeling tijdens deze corona-tijd vrijwel geheel stil stond, waardoor de investering in verder studeren een wel heel slecht rendement leek op te leveren."

Vorbereiding vragen

- Hoe is het om Yari te zijn?
- Hoe zou jij jezelf omschrijven?
- Wat is jouw grootste passie?
- Je studeert filosofie, waarom?
- Hoe kijk jij naar de dagen? Heb je zin in de volgende dag?

- Je studie, je zat hier erg op je plek, hard voor gewerkt. Nu zit je er eindelijk...en dan is het corona. Maar je vertelde dat je er eerst de voordelen wel van inzag?
- Is dit nog steeds het geval, of kwam er een omslag?
- Het terugkeren naar de kamer, de werkplek, zorgt voor een letterlijke afstand.
- Doorbikkelen?
- Hoe kijk je naar studeren?
- Omschrijf eens hoe zo'n week eruit zag?
- Wat deed dit met je?
- Hoe zag je dit terug in je studie?
- Wat is corona voor jou?
- Kun je een gevoel omschrijven?
- Hoe kijk je naar de toekomst en ben je bang om iets te missen?
- Perspectief op een nieuw normaal
- Wat is corona voor jou?
- Ben je veranderd door corona?
- Jezelf ontwikkelen
- Hoe is het om Yari te zijn in coronatijd?
- Stel, jij bent opa Yari...
- Wat wil je meegeven aan jongeren?

Ciel Hesen – Eenzaamheid

“Ik ben niet eenzaam dat ik geen mensen om me heen heb, maar eenzaam dat ik niemand mag zien. Niet in grote groepen samen kan komen, wat ik leuk vind om te doen. Maar ook dat je de hele dag alleen thuis zit en het gevoel heb dat ik er alleen voor sta.”

Vorbereiding vragen

- Hoe is het om Ciel Hesen te zijn?
- Wat doe jij het liefst op een dag?
- Hoe zou jij jezelf omschrijven?
- Hoe is het om Ciel te zijn in coronatijd?
- Ben je veranderd door corona?
- Kun je de dingen die je het liefst doet, nog steeds doen?
- Hoe kom je de laatste maanden je bed uit?
- Corona. Het blijft iets ongrijpbaars. Wat is corona voor jou?
- Welke maatregel heeft er bij jou meest ingehakt?
- Eenzaamheid, in het algemeen?
- Ben jij eenzaam?

- Het gevoel dat je er alleen voorstaat en je mag niemand zien.
- Zou je kunnen zeggen dat, het idee dat... ervoor zorgt dat je je eenzaam voelt?
- Wanneer merk je dit vooral? Zou je een specifieke situatie kunnen noemen?
- Is het tastbaar?
- Had je die gevoelens voor de coronatijd ook wel eens?
- Vind je het raar om dit te voelen? Maakt het je bang?
- Praat je hierover met mensen om je heen?
- Heb je soms wel eens het idee dat je helemaal alleen staat?
- Heb je al lering getrokken uit deze periode?
- We weten nog lang niet hoe het verder zal gaan, maar als jij straks als oma ciel in je stoel zit, wat zou je dan als advies mee willen geven aan je kleinkinderen?

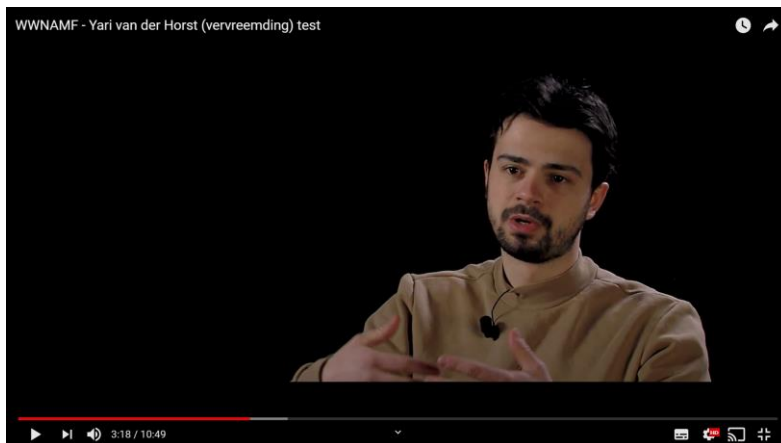
7 APRIL

De draaidag

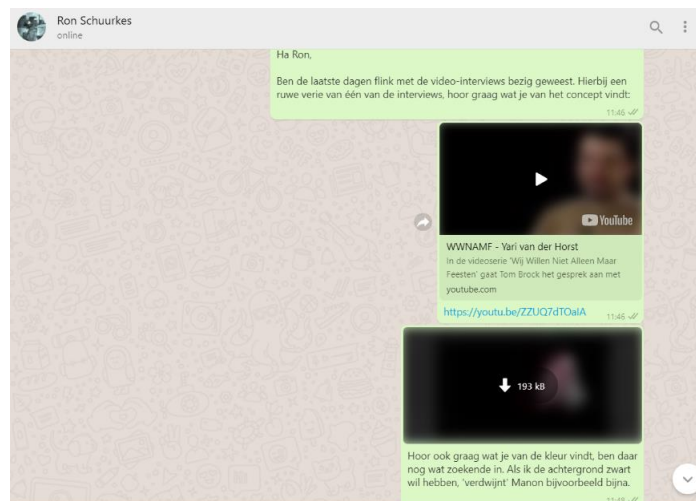
19 APRIL

Eerste vraag naar feedback

7 april zijn alle vier de interviews op beeld vastgelegd. De dagen die daarop volgden heb ik gebruikt om een test-montage te maken van één van de video's, en deze vervolgens voor te leggen aan Ron, de directeur van Omroep Tilburg. Zie hieronder de video en de vraag naar feedback bij Ron:

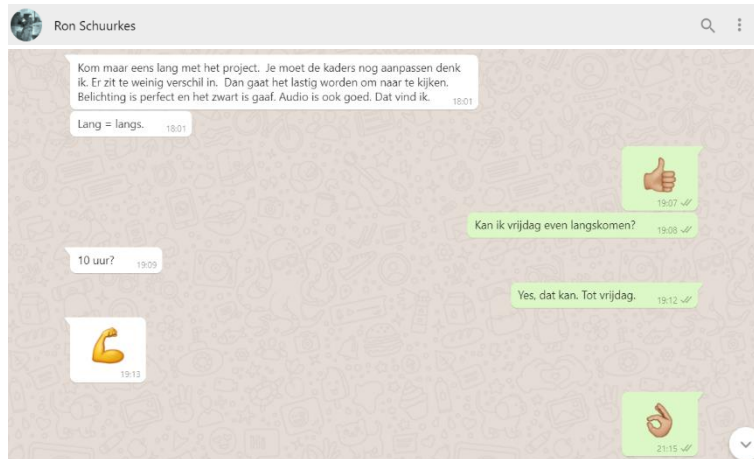
<https://youtu.be/ZZUQ7dTOaIA>

21 APRIL

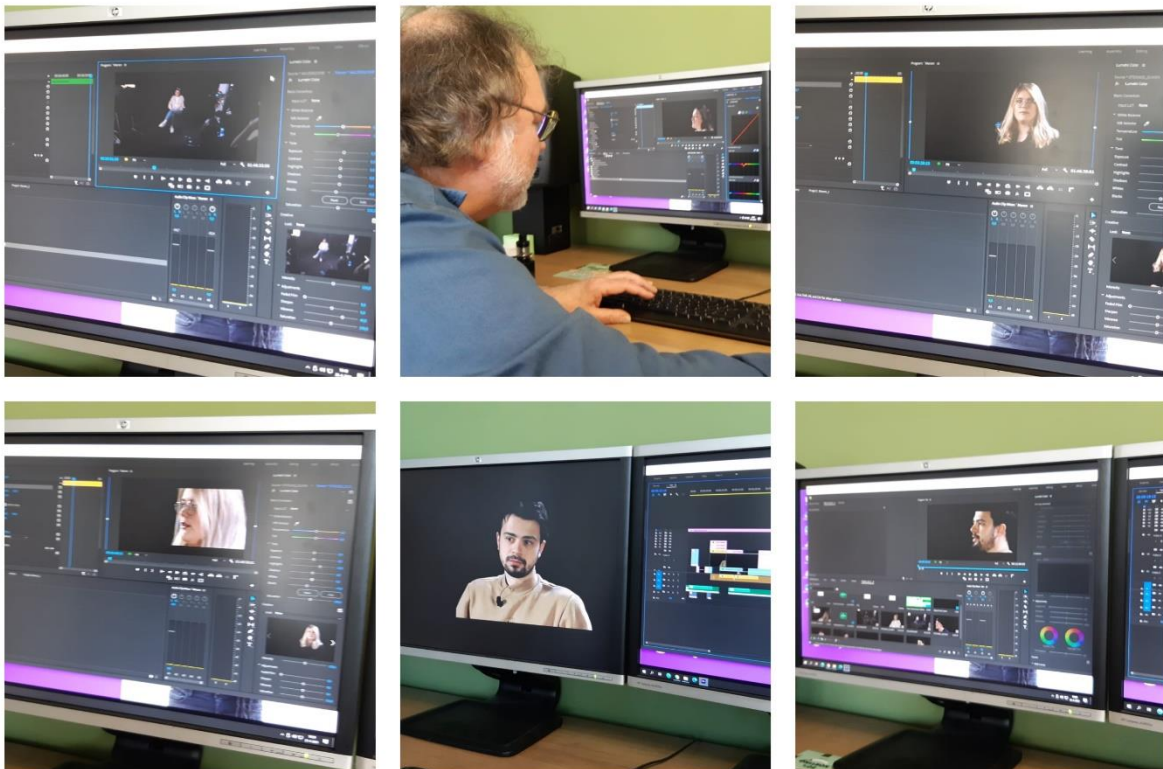
Reactie van Ron

Zie hieronder de reactie van Ron op mijn vraag naar feedback:

23 APRIL

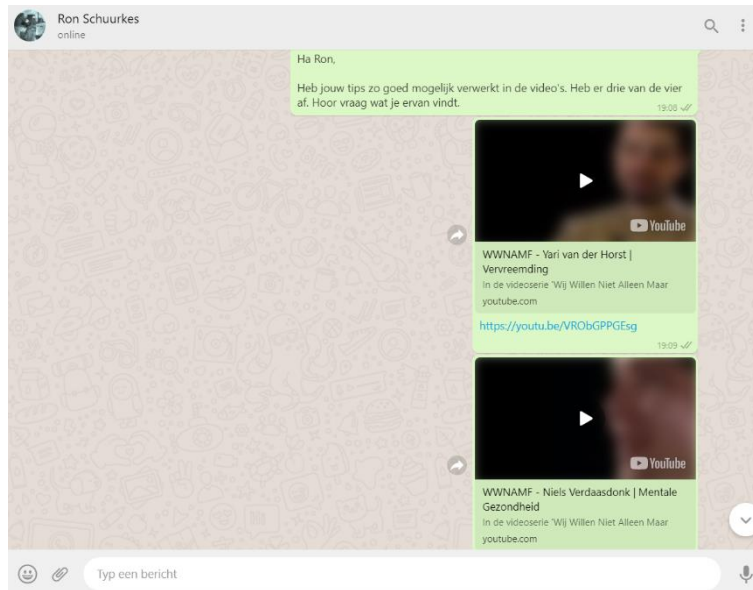
Vandaag ben ik teruggegaan naar de omroep, om samen met Ron door de eerste versies van de montage heen te lopen. Ook heeft hij mij nuttige tips meegegeven, op het gebied van kleur, vormgeving en montage.

4 mei

Tweede vraag naar feedback

De feedback die Ron mij 23 april heeft meegegeven heb ik de afgelopen tijd zo goed mogelijk proberen te verwerken. Dit heeft geresulteerd in drie video's. Zie hieronder mijn vraag om feedback én de drie video's:

Yari

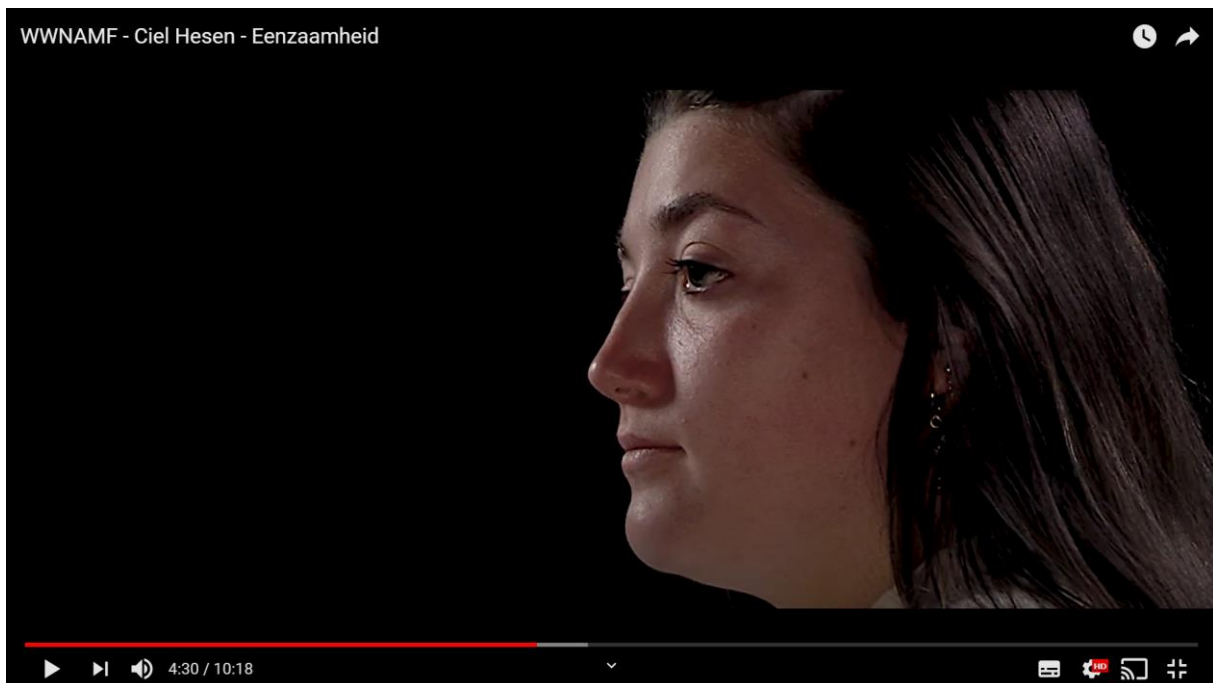
<https://youtu.be/VRObGPPGEsg>

Niels

[\(135\) WWNAMF - Niels Verdaasdonk - Mentale Gezondheid - YouTube](#)

Ciel

<https://youtu.be/r3UePkAPN9k>

10 mei

Feedback ontvangen

Aangezien Ron het erg druk heeft gehad de afgelopen week, heeft de feedback op de video's even op zich laten wachten. Maar vandaag heb ik gelukkig telefonisch contact met hem gehad. Hierin vertelde hij het volgende:

“De kleur en het beeld is erg mooi.”

“Denk er eens over na om het glitch-effect uit de video te halen. Ik vind het niet helemaal passen bij de video als geheel, maar het is jouw keuze.”

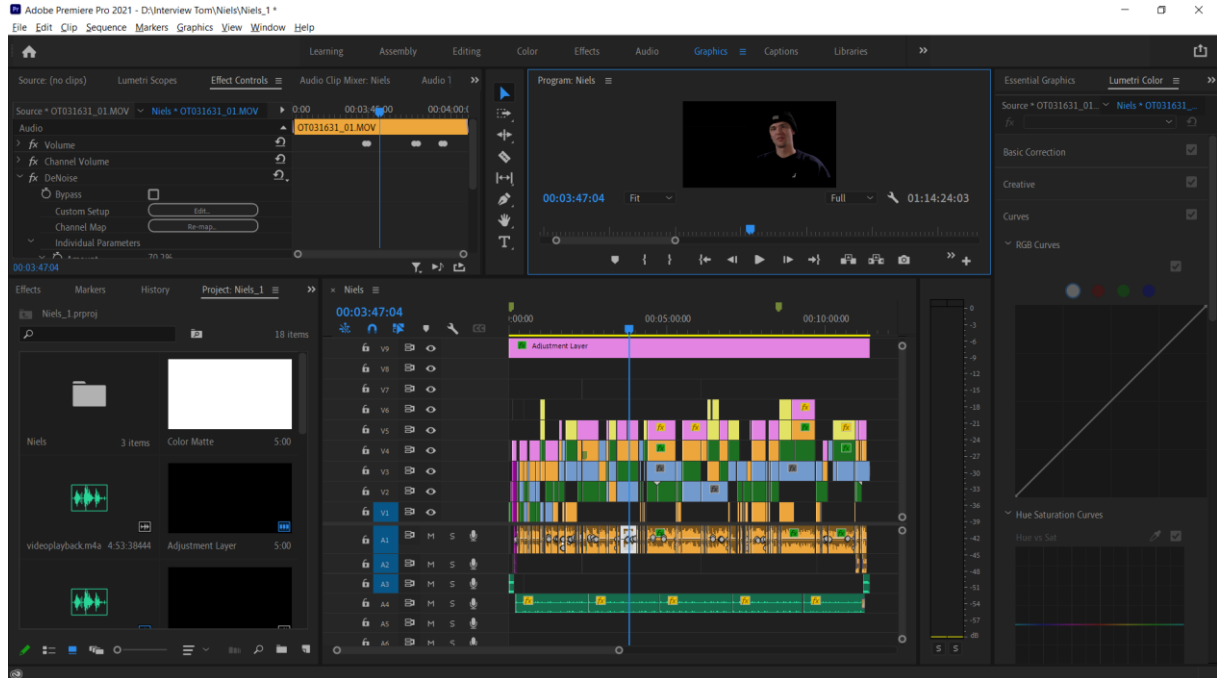
“Probeer de focus te leggen op de essentie van het verhaal, dan kunnen de video's eventueel nog met een paar minuten worden ingekort.”

“De video's kunnen we uiteindelijk plaatsen op YouTube en Facebook. Ook kunnen ze uitgezonden worden op televisie.”

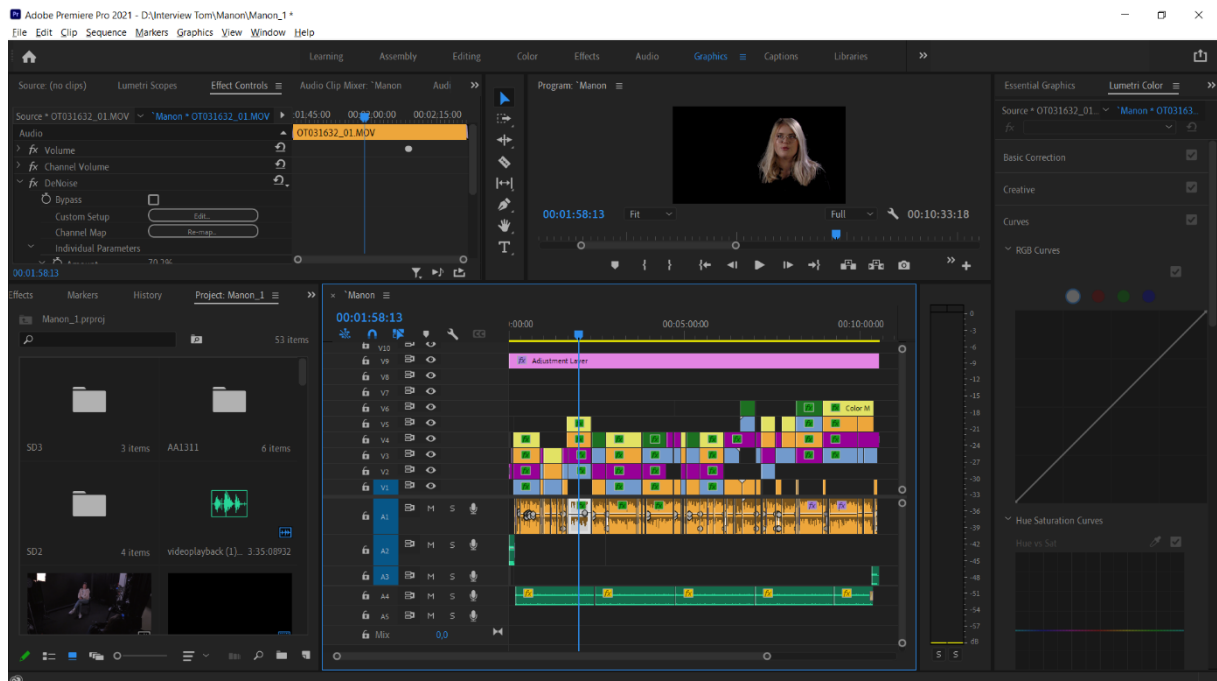
Ik heb de feedback van Ron meegenomen in de afronding van de video's (voor meer informatie hierover, zie het kopje 'BEPALENDE KEUZES'). Het voorgaande proces heeft uiteindelijk geresulteerd in vier video's.

EINDVERSIES (MONTAGE)

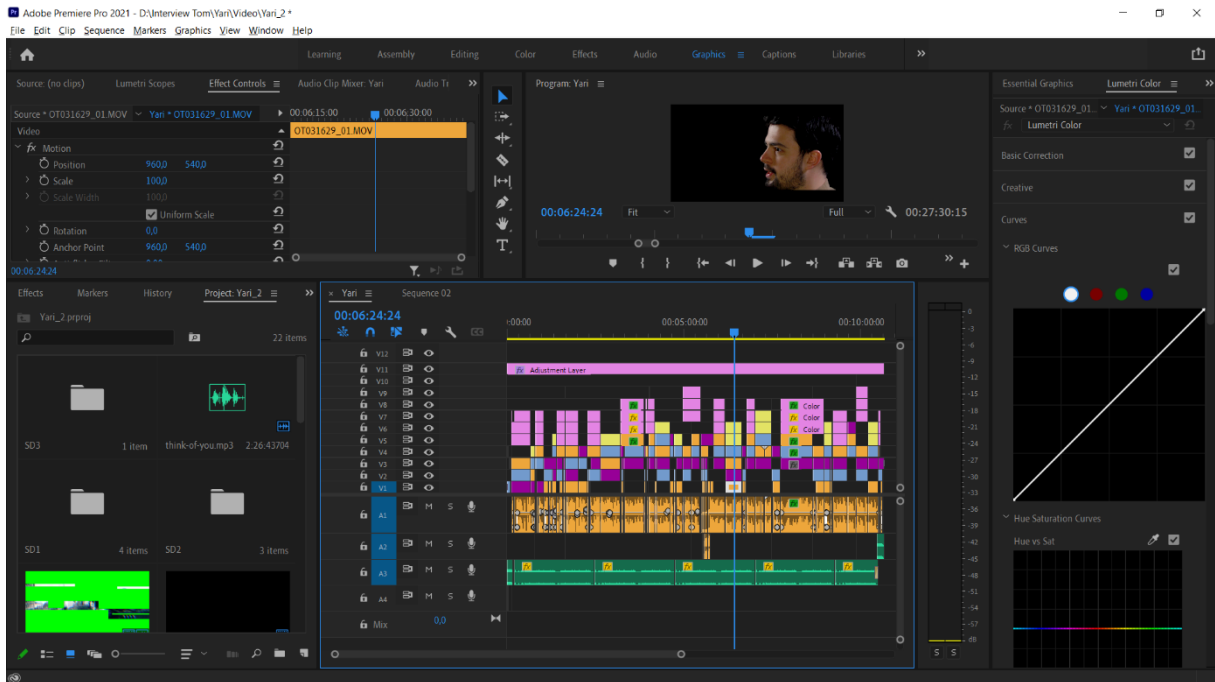
Niels

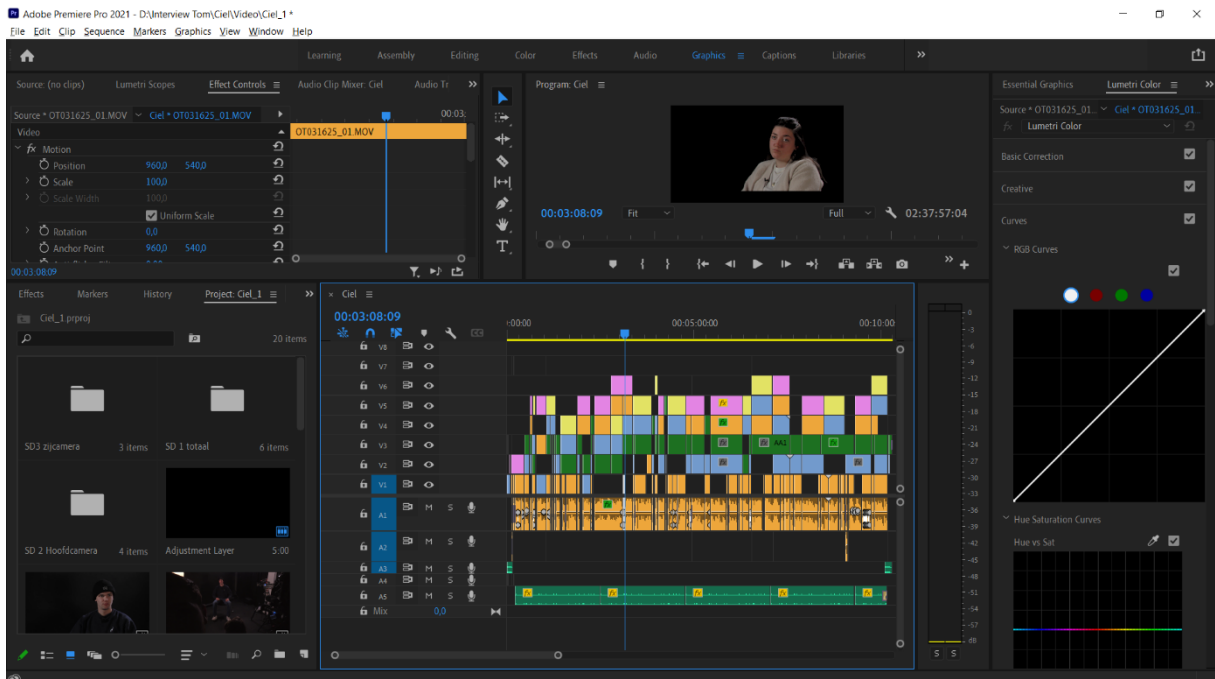
Manon

Yari

Ciel

EINDVERSIES (VIDEO)

Niels

<https://youtu.be/abQvaTegXJo>

Manon

<https://youtu.be/ZD7eB7HcEiE>

Yari

<https://youtu.be/tl0HJQFZWWQ>

Ciel

<https://youtu.be/QNIZIsckYHQ>

BEPALENDE KEUZES

Ik wil niet per se bewijzen dat jongeren meer zijn dan zuipende feestbeesten. Ik wil de jongeren niet in een zelig hokje plaatsen. En ik wil ook niet per se aantonen dat deze tijd meer met jongeren doet dan sommige mensen denken. Ik wil jou niet overtuigen. Ik wil jou geen woorden in de mond leggen. Ik wil jou geen mening opleggen. Wél wil ik jongeren laten zien dat ze niet alleen zijn met hun problemen, twijfels en angsten. Wél wil ik jongeren laten zien dat persoonlijke verhalen gedeeld mogen worden. Wél wil ik jongeren een de mogelijkheid geven om hun verhaal te doen. Wél wil ik laten zien dat zij zich hier niet voor hoeven te schamen. Wél wil ik jongeren een gezicht geven.

- Video is naar mijn idee een vertelvorm die goed op het onderwerp en de insteek aansluit. Verhalen, persoonlijke verhalen, zeker in een setting zoals deze, leiden vaak tot emoties. Die wilde ik op beeld vastleggen. Vandaar dat ik naast de hoofdcamera ook heb gewerkt met een camera vanaf de zijkant (en profiel), om hiermee letterlijk en figuurlijk dichterbij de persoon te kunnen komen.
- Aangezien ik ten alle tijden de focus wilde leggen op de persoon en het verhaal, en op niets of niemand anders, heb ik ervoor gekozen om het gesprek op te nemen in een studio, met een donkere achtergrond, waarin alleen de persoon is uitgelicht. Door deze vorm creëer je naar mijn idee een 'focuspunt', wordt je niet afgeleid, en blijft zoals ik al zei de focus liggen op de persoon en zijn/haar verhaal. Daarentegen heb ik in de beginfase van dit proces nog wel overwogen om op bezoek te gaan bij de jongeren thuis en er meer een reportage van te maken. Uiteindelijk ben ik blij dat ik hier niet voor heb gekozen, want ik ben erg tevreden over de boodschap die de huidige vormkeuze uitdraagt.
- Ik heb ervoor gekozen om mijn vragen terug te laten keren in de video. Deze keuze heb ik gemaakt omdat ik hiermee wil benadrukken dat er sprake is van een gesprek/interview, er uitgebreid de tijd wordt genomen en er niet zomaar een rijtje vragen wordt opgelezen. Kortom, dat het gaat om het verhaal. En ik weet het, als je mijn vragen eruit haalt, kun je de video wellicht wat 'flitsender' en sneller knippen. Maar voor persoonlijke verhalen, in welke setting dan ook, moet je naar mijn idee de tijd nemen.
- Zowel aan Niels, Manon, Yari en Ciel heb ik tijdens de opnames de vraag gesteld of zij er iets van meekrijgen hoe er naar jongeren wordt gekeken in tijden van corona. En zo ja, hoe zij hier tegenaan kijken. Alle vier gaven zij hier een uitgebreid antwoord op, maar toch heb ik besloten deze vraag niet terug te laten keren in de eindversie van de video. Dit heb ik gedaan omdat ik hier niet per se de nadruk op wilde leggen. Dit kan een gevolg zijn waar mensen over gaan nadenken, tijdens of na het zien van de video('s). Het planten van een zaadje in iemands hoofd is voldoende, het hoofd niet altijd volledig worden uitgewerkt.

- Uiteindelijk heb ik ervoor gekozen om de video niet te starten met een uitgebreide intro, waarin bijvoorbeeld het door mij geschreven gedicht wordt voorgelezen (wat zoals eerder beschreven mijn originele plan was). Aangezien ik er al voor kies om de video niet per se snel en flitsend te maken, en de aandacht volledig op het verhaal en de persoon te leggen, denk ik dat het belangrijk is om snel to he point te komen. Zeker op social media, waar de video's geplaatst zullen worden, is dit van belang.
- Naar mijn idee werkt het 'voor en door-principe' erg goed. Deze video's zijn gemaakt door een jongere, gemaakt voor jongeren en in de video keren ook nog eens jongeren terug. Op deze manier kan de jongere kijker, de voornaamste doelgroep, zich identificeren en wordt het verhaal menselijk.
- Ik heb ervoor gekozen om het glitch-effect terug te laten keren, ondanks de twijfels die hierover waren bij Ron. Naast het feit dat ik zelf erg houd van terugkerende en herkenbare elementen, kreeg ik hier juist positieve feedback op van jongeren. Vanuit de doelgroep dus. Dit was voor mij reden genoeg om de glitch te behouden. Hiernaast is het een onverwachts effect die een kijker tóch weer even wakker schudt.
- Zoals ik al vaker heb aangegeven wilde ik de focus leggen op het verhaal en de persoon. En hier dan ook uitgebreid de tijd voor nemen. Dit gevoel wilde ik door de bovenstaande keuzes ook overdragen op de kijker. In een tijd waarin we altijd maar snel, sneller, snelst gaan, is dit naar mijn mening juist bij uitstek een onderwerp om eens even goed bij stil te staan en de tijd voor te nemen. Ik heb de feedback van Ron, om de video's eventueel een paar minuten in te korten zeker meegenomen, en ben de inhoud meermaals kritisch doorgelopen en heb hier en daar dan ook echt nog wel wat stukken geschrapt, maar dit heeft niet geresulteerd in het verwijderen van meerdere minuten. De verhalen zoals ze nu staan kloppen naar mijn mening. Iets eruit halen zou zorgen voor 'gaten' in het geheel. Een bewuste keuze dus.

MONTAGE BRONNEN

[\(124\) Use the Right BIT RATE when Exporting | Premiere Pro Tutorial - YouTube](#)

[\(73\) Spotlight Effect in Premiere - YouTube](#)

[Best Export Settings for Youtube Videos in Premiere Pro - Bing video](#)

[Use the Right BIT RATE when Exporting | Premiere Pro Tutorial - YouTube](#)

[How to Create Glitch Effect Tutorial | Premiere Pro 2021 - Bing video](#)

COMPETENTIES

De competenties die voornamelijk terugkeren in deze productie en het bijbehorende proces zijn publieksgerichtheid, produceren en reflecteren, maar in mindere maten komen ook research en vernieuwen aan bod.

Publieksgerichtheid: *Je bent in staat om transparant te handelen vanuit het belang van een publiek en hen proactief te betrekken bij het journalistieke proces.*

Je benut contact met het publiek bij je journalistieke handelen. Je stemt keuzes af op nieuwsperspectief en - behoeften van verschillende, zelf gedefinieerde doelgroepen en je kunt de impact van je werkwijze op het publiek inschatten. Je geeft waar nodig op correcte wijze relevante informatie over jezelf weer.

Vanaf seconde één heb ik mijn publiek betrokken bij het journalistieke proces. Zo heb ik op basis van hun input op mijn vraag op Instagram ('Wat is belangrijk om te benadrukken in een video over jongeren in coronatijd, waar momenteel te weinig aandacht aan besteed wordt?) de invalshoeken voor mijn videoreeks bedacht én het bijbehorende gedicht 'Wij Willen Niet Alleen Maar Feesten' geschreven. Dit gedicht heb ik vervolgens weer op Instagram gedeeld. Hiernaast heb ik meerdere keuzes op mijn doelgroep, jongeren, afgestemd. Denk hierbij aan de online-platformen waarop Omroep Tilburg de video's zal gaan plaatsen (Facebook en YouTube), het kiezen voor een korte intro i.p.v. een uitgebreidere intro met een voice-over (wat mijn oorspronkelijke idee was), het toepassen van het 'voor en door jongeren-principe' en het behouden van het glitch-effect als gevolg van positieve reacties vanuit de doelgroep.

Produceren: *Maakt publicabele complexere producties, en stemt vormkeuzes af op journalistieke inhoud. Formuleert precies en gaat creatief om met taal. Plant en organiseert over een langere termijn volledig zelfstandig.*

Met deze producties, zowel met het gedicht als met de videoreeks, maak ik een maatschappelijk onderwerp klein, persoonlijk en menselijk. Ondanks dat ik het 'kleiner' maak, wordt de boodschap naar mijn idee alleen maar sterker. Het verhaal en de persoon staan centraal. Ik heb op basis hiervan bewust gekozen voor het gebruik van video, de setting en de opstelling van de camera's.

Reflecteren: *Baseert aanbevelingen ten behoeve van het vak op een zelfstandig opgezet en uitgevoerd onderzoek over een zelfgekozen onderwerp. Reflecteert op de maatschappelijke impact van zijn journalistieke handelen en attitude*

Reflecteren keert in dit proces voornamelijk terug in het nadenken over de gevolgen/de impact van mijn producties (zowel voor de jongeren als voor de mensen die buiten deze groep vallen), het behandelen van zaken die actueel zijn in een doelgroep waar ik zelf deel van uit maak en het nadenken over deze zelfde doelgroep/publiek.

Hiernaast vond ik het erg bijzonder dat ik mezelf tijdens de opnames onbewust een spiegel voorhield. De persoonlijke verhalen van leeftijdsgenoten hebben indruk op mij gemaakt. Ik kan zelfs zeggen dat ik op basis hiervan bepaalde keuzes heb gemaakt/anders naar zaken ben gaan kijken.

Research: *Identificeert zelf, op basis van inzicht in maatschappelijke ontwikkelingen en actuele vraagstukken, relevante onderwerpen en invalshoeken, en past daarbij een geschikte journalistieke onderzoekstechniek toe. Analyseert en duidt maatschappelijke ontwikkelingen of verschijnselen.*

Door me uitgebreid te verdiepen in hetgeen wat speelt in een bepaalde groep verschaft ik inzicht in een maatschappelijke ontwikkeling en alles wat hierbij komt kijken. Op basis hiervan heb ik getracht een relevante invalshoek te vinden.

Vernieuwen: *Bedenkt, ontwikkelt en vermarkt een vernieuwende journalistieke werkwijze, vorm of dienst en brengt deze ten uitvoer in samenwerking met andere disciplines. Toont een eigen journalistiek profiel.*

De keuzes die ik tijdens dit proces gemaakt heb, zowel op het gebied van aanpak, inhoud en vorm, zijn naar mijn idee kenmerkend voor mij als journalist. Ook vind ik de door mij gekozen invalshoek, het 'heel erg klein maken' van een groot onderwerp (en niet alleen kijken naar het terras en feesten), iets wat nog te weinig gedaan wordt als we het hebben over jongeren in coronatijd.

CONTACTGEGEVENS BETROKKENEN

Directeur Omroep Tilburg

Ron Schuurkes
Tel.: 0651072858

Gasten / Geïnterviewden

Manon Immerzeel
Tel.: 0633023001

Yari van der Horst
Tel.: 0611271993

Niels Verdaasdonk
Tel.: 0634254796

Ciel Heslen
Tel.: 0615470912

Cameraman

Gaby van Beers
Tel.: 0610316148